

Török Nándor

Verses kalendárium

Január

Jelvénye jégvirág
hajnali csendélet
Ablakán a világ
ajándéka éled
Nincs semmi nimbusza
napközben leolvad
Utolsó himnusza
 a fagyoknak oly vad
Ártatlan állókép
hólepte állomás
Részeges álomkép
újévi áldomás

Február

Farsangi fergeteg
a hóban hentereg
Ember és gyermeke
ijesztő jelmeze
Busók s más alakok
fejükön kalapok
Riszálják magukat
kereplőjük ugat
Ugatva temetik
a telet s levetik
Állatmaskarájuk
csak így ismersz rájuk
Régi népszokások
magyarok sokácok

Március

Mezőkön mozduló
meleget kolduló
Álomból ébredő
égboltján kék redő
Rügyekben rezdül ő
kokárdás zendülő
Cinkét hintáztató
 régén várt házaló
Illatos áruja
barackvirág ruha
Utolsó hófoltok
guggoló koboldok
Siratják a telet
megjött a kikelet

Április

Álmaink bölcsője
bolondos költője
Pillangók új násza
szerelmek kalásza
Réklibe öltöző
lelkünkbe költöző
Ifjúság imája
kéretlen kínálja
Látomása csókját
kivirágzó csokrát
Illatát és ízét
a tavasz friss hírét
Sikoltja szívünkbe
szétszórja szerünkbe

Május

Méheket kergető
 mézüket pergető
 Áldását szétosztó
 (felhője kék posztó)
 Jósága igazát
 aranyló vigaszát
 Utaknak a porban
 szőlőnek a borban
 Salátánkat mossa
 eső ami hozza

Június

Jegyenék közt élő
 enyhülést ígérő
 Újságot lapozó
 szellő a hírhozó
 Negyven napos zápor
 búzamezőt ápol
 Iskolások álma
 iskolákat zár ma
 Udvarias csínyek
 cseresznyefán csízek
 Sűgják a füledbe
 szedj meggyet öledbe

Július

Jutalom nyaralás
 jóízű harapás
 Új élmény belébe
 a nyár kebelébe
 Lecsordul kezedre
 zöldség-gyümölcs nedve
 Indul az arató
 készül a nyaraló
 Utazás vagy munka
 melyik van számunkra
 Sorskönyvbe megírva
 aktuális hír ma

Augusztus

Aratók tusája
 a nyárnak uszálya
 Unalmas tarlódon
 unatkozva ódon
 Gólyalábon róják
 újtukat a gólyák
 Udvari fohászból
 ünnepi kovászból
 Szítva a meleget
 süssünk új kenyeret
 Terüljön az égre
 tűzijáték végre
 Utolsó gesztusod
 'kihez van gesztusod
 Sok jóval eláraszd
 gyümölcsöddel várd azt

Szeptember

Szorgalmas hús könnyek
 az ősznek köszönnek
 Esővel fogadják
 a földnek megadják
 Porciónyi nedvét
 növényeink kedvét
 Tartozását nyárnak
 mit szomjasan várnak
 Emberkéek készülnek
 padokban vénülnek
 Megint a nyár után
 s nézegetnek bután
 Bolondságuk tárva
 értelmük bezárva
 Ez a jövőkép is
 a fejüket mégis
 Roskadásig töltse
 a tudás gyümölcse

Október

Ostorfa levele
hulldogál lefele
Ködmöne színesen
az ősznek szívesen
Takarja a tájat
hegytetőt hegylábat
Óriás sóhaja
puttonyok óhaja
Betölti a hegyet
míg a szőlőt szeded
Ezért pörög a prés
dongán dagad a rés
Régi hordók mélye
új bornak lesz méhe

November

Nincstelen fáidról
mint rongyos kárpittról
Omlik le a minta
takarót fonsz mintha
Védenéd idelent
a fázós idegent
Esőtől elázol
nyirkosan teázol
Mostoha hajnalok
dérzőnyeg rajtatok
Beborít ködlepel
senki sem ünnepel
Emberek eltűrik
rossz kedvük nem szűnik
Rebegi aki él
jöjjön inkább a tél

December

Dermesztő élmények
füstölgő kémények
Ereszen jégcsapok
várják a szép napot
Cipőkben csizmákban
ajándék s virgács van
Egyetlen pendelyben
ezer hópehelyben
Mesét mond egy fenyő
díszen ünnepel ő
Boldogság szeretet
jászolban született
Emlékének hangja
karácsony harangja
Rikoltva jön egyszer
évente szilveszter